

De indoorduiker

Een of twee keer per seizoen in TODI duiken is leuk, maar verder is het niet interessant genoeg. Dit is een idee dat zeker bij een aantal duikers leeft en – toegegeven – dat was ook bij mij het geval. Deze duikfilosofie vindt in Werner Graf geen aanhanger. Integendeel, hij zal het met alle macht tegenspreken. Als er een specialisatiebrevet indoorduiker zou bestaan, zou hij het direct verdienen. Om de aantrekkingskracht van een groot duikaquarium beter te begrijpen, spreek ik met hem vroeg op een ochtend af aan het waterreservoir van de oude mijn in Beringen.

Met meer dan twintig duiken in TODI, terwijl de duiktank amper twee jaar open is, is Werner een gekende en graag geziene gastduiker. Hij kent de kleinste details van het reservoir en zijn bewoners. In mijn ogen een nogal saaie vorm van duiken, maar als ik er verder over nadenk, dan kan je dit ook zeggen van iemand die heel veel duikt in de put van Ekeren. Ik noteer als eerste vraag voor Werner: "Het waarom van zoveel keer duiken in het ingekuipt water van Beringen?".

Voor we de kleedkamer ingaan, vuur ik mijn vraag op hem af. Zijn antwoord is tamelijk eenvoudig. Hij wil zich als beginnend onderwaterfotograaf perfectioneren in het maken van 'portretfoto's' van vissen. De liefde voor het fotograferen van dieren stroomt door de familieleden, want ook zijn vader trok de natuur in om te fotograferen, al was dat boven water. De quasi-perfecte omstandigheden van helder water, geen stroming, harde bodem, ... laten Werner toe om zich uitsluitend op het te flitsen dier te concentreren. Ook aan modellen die willen poseren is er hier geen tekort. Een opportuniteit missen is geen ramp, na een tijdje presenteert de mogelijkheid zich gewoon opnieuw. Geen stress, zoals het bij een duik zou kunnen zijn. Waarom zou je

het jezelf moeilijk maken door rekening te moeten houden met allerlei storende elementen als er een eenvoudiger pad naar verbetering bestaat, zeker als je de techniek onder de knie wil krijgen.

Natuurlijk zijn er ook andere voordelen aan indoorduiken. Zo heb je steeds een goede omkleedruimte en een warme douche ter beschikking. Ook hoeft je niet met zwaar materiaal te sleuren en is het water aangenaam warm. Het te water gaan is altijd even eenvoudig en het regent nooit. Omdat het binnenhuis altijd mooi weer is, hangt

het plezier van het duiken niet af van de weersomstandigheden. Toegegeven, bij slecht weer is een eind rijden niet ontspannend, maar je rijdt steeds naar droog en warm weer. Na het duiken hoeft je geen eet- of drinkgelegenheid te zoeken, want die is vlakbij de omkleedruimte. Duiken wordt zo een 'Total Dive experience'.

Tijd om met mijn buddy het juist geen 24°C warme water te testen. Het water heeft niet toevallig die temperatuur. De meeste vissen zijn warmwatersoorten en dus moet het water warm zijn. Vanaf 24°C moet er



De duikbak van Werner Graf.

Foto: archief Werner Graf.



Werner wil zich perfectioneren in het maken van visportretten.



Foto's (2): Werner Graf.

Een zilveren arowana is moeilijk te fotograferen.

om redenen van volksgezondheid met chemicaliën gewerkt worden en daar zijn de vissen en de duikers geen fan van. Het compromis bestaat uit een watertemperatuur juist onder deze grens.

Gewapend met een fotocamera in een onderwaterhuis en een duikbak op wieltjes stapt mijn buddy in de lift naar boven. Ik zelf rol mijn OW-videocamera en duikmateriaal voor me uit. We halen het ontbrekend materiaal af en bereiden alles aan de kant voor. Veel volk is er niet, maar daar hadden we door het vroege uur op gehoopt. Een kleine briefing en daar gaan we.

Voor we het water ingaan, wijst mijn buddy naar een zilveren arowana (eerlijkheid gebiedt me te vertellen dat ik de naam heb moeten opzoeken) en vertelt me dat deze soort moeilijk te fotograferen is. Ze zwemmen immers weg als je dichtbij komt. Terwijl mijn buddy onder water zijn camera checkt, test ik de schuwheid van de arowana uit. Ik kom tot een meter en de vis zwemt nog steeds niet weg. Ik ben al schuwere vis-sen tegengekomen.

Als Werner vraagt of alles OK is, weet ik dat ik vanaf nu als buddy nog weinig aandacht zal krijgen. Immers als een OW-fotograaf zijn prooi gespot heeft, dan is hij volledig daarop gefocust. En inderdaad, deze beginner is daar geen uitzondering op. Behoedzaam benadert hij het slachtoffer en dit tot de lens er bijna tegen plakt. Nu snap ik waarom de arowana vindt dat hij te opdringerig in zijn – of is het haar? – persoonlijke zone komt. De afstand is niet iets van meters, maar van centimeters.

En zo gaat het verder. We vorderen heel traag. Werner probeert van iedere vis een portretfoto te trekken. Hij houdt zich bijna volledig aan de voorschriften die je op een fotohokje geafficheerd vindt: recht naar de camera kijken, beide ogen open, ... Hij wil

daarmee de ziel van de vis vastleggen en als je het resultaat ziet, zit hij niet ver van zijn doel. Daarbij wenst hij zijn foto's niet met een of ander softwarepakket te bewerken. Als een foto perfect moet zijn, dan moet die zo onder water getrokken zijn. Cosmetische ingrepen zijn niet aan hem besteed.

Ikzelf geniet van deze rustige duik. Mijn foto's moeten geen close-ups zijn, want ik wil zowel de fotograaf als zijn model vastleggen. Het enige probleem is dat mijn tijd hiervoor volledig van die twee hoofdrolspelers afhangt. Als één van de twee het voor bekeken houdt, mag ik opnieuw beginnen. Gelukkig zijn hier de bewoners en hun bezoekers nogal gedwee.

Zoals iedere goede duik moeten we ook deze te snel afbreken. Het mocht nog langer duren. Rustig alles demonteren en een plaatsje geven. Een deugddoende, warme douche en dan napraten bij een kop koffie. De duik wordt ingelogd terwijl we enkele herinneringen bovenhalen.

Lekker warm water, altijd goed weer, fantastisch zicht en zeer veel vis. Wat kan je van een duik meer verlangen? Dank je wel Werner, om mijn buddy te zijn en om me te laten meegenieten van de duizenden vissen in TODI. Ik verlaat Beringen en vink het indoordruiken van mijn lijstje van mogelijke duikactiviteiten binnen NELOS. Waar ga ik de volgende keer naartoe? Benieuwd? Ik ook. Ken je iemand die interessant duikt en me als zijn of haar buddy wilt? Of ben je zelf zo'n buddy, contacteer me dan via: patrick.vanhoeserlande@nelos.be. ■

PATRICK VAN HOESERLANDE

Profiel Werner Graf

Startjaar duiken: 2004.

Aantal duiken: 1061.

Club: Lagoondivers, Aartseelaar.

Duikbrevet: 3*Duiker.

Andere brevetten: Duiker-hulpverlener, begeleider jeugdruiken, KDD, BND, Dive-Master en onderwaterfotografie niv. 1.

Speciaal materiaal: Olympus PEN E-PL7 in een PT-EP12 OW-huis, 2 INON S2000 flitsers met bijhorende diffusers, dome diffusers en snoots.

Favoriete duikstek 'onze wateren': Zeelandbrug, Grevelingenmeer, TODI.

Favoriete duikstek buitenland: Wrakduikjes in de Rode Zee.

Spectaculairste duik: Sharkdive in Palau.

